Lab 2 [WSI] - Maciej Groszyk 289761

1.Wstęp

Przedmiotem drugiego laboratorium było zaimplementowanie strategii ewolucyjnej typu: $(\mu/\mu, \lambda)$ - ES z dwoma mechanizmami adaptacji zasięgu mutacji:

- Metoda Samoadaptacji
- Metoda logarytmiczno gaussowska

Następnie należało sprawdzić zbieżność zaimplementowanego algorytmu w zależności od rozmiaru populacji potomnej oraz początkowej wartości zasięgu mutacji.

Do badań zostały wykorzystane następujące funkcje:

$$- q(x) = [(||x||^2 - D)^2]^{\frac{1}{8}} + D^{-1}(\frac{1}{2}||x||^2 + \sum_{i=1}^{D} x_i) + \frac{1}{2}$$

- oraz funkcja sferyczna:
$$w(x) = \sum_{i=1}^{D} x_i^2$$

2. Uruchomienie aplikacji

Podczas uruchomienia skryptu należy przekazać mu odpowiednie argumenty:

- sigma
- lambda
- mi
- typ funkcji

przykładowe wywołanie skryptu: python3 main.py -s 10 -l 100 -m 50 -f s. Jest możliwość wybrania dwóch typów funkcji, aby wybrać funkcje sferyczną należy przekazać "s" natomiast aby przeanalizować wyniki na funkcji celu q(x) "q".

Aby otrzymać komunikat pomocy w terminalu należy przekazać argument -h/--help: python3 main.py -h lub python3 main.py --help

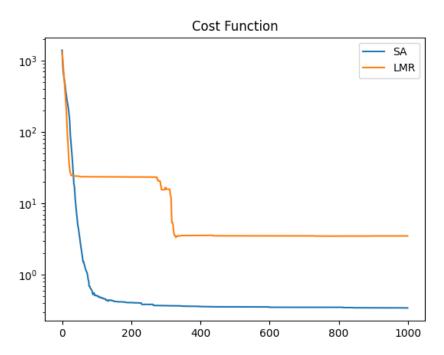
3. Eksperymenty numeryczne

Eksperymenty numeryczne zostały przeprowadzone z następującymi założeniami:

- Wyniki zostały uśrednione z pięciu powtórzeń
- ziarno generatora wektora wejściowego odpowiada numerowi iteracji tj. dla pierwszego powtórzenia ziarno = 0 dla drugiego = 1 itd.
- Wymiarowość wektora wejściowego jest równa 10
- przyjętym warunkiem stopu jest liczba iteracji, która jest równa 1000.

Wpływ zmiany rozmiaru populacji potomnej na otrzymane wyniki:

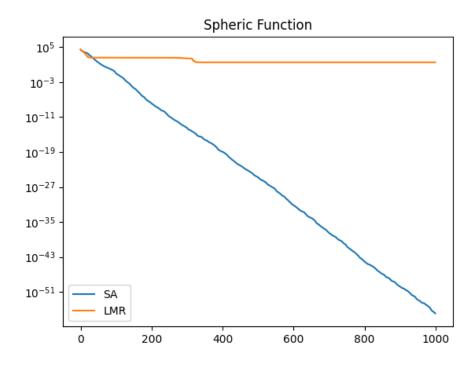
- 1. Wyniki dla lambda = 50 mi = 25 i sigma = 10
- a) funkcja q(x):

Znalezione najmniejsze wartości:

- SA: 0.34 - LMR: 3.36

b) funkcja sferyczna

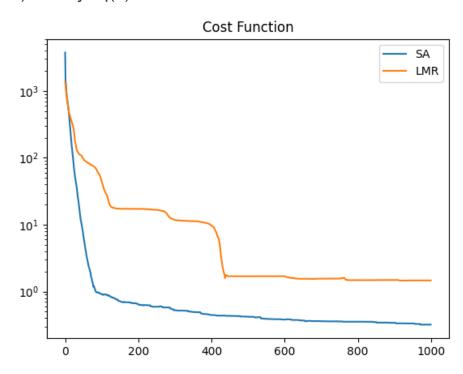

Znalezione najmniejsze wartości:

SA: 1.31e-56LMR 33.44

2. Wyniki dla lambda = 100 mi = 50 i sigma = 10

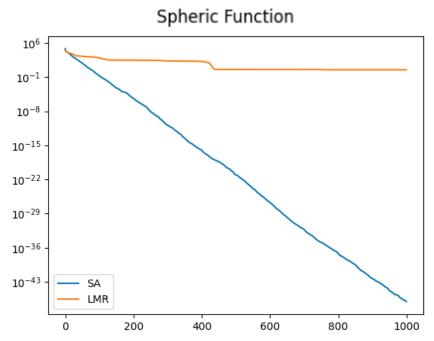
a) funkcja q(x)

Najmniejsze wyniki dla:

SA: 0.32 LMR: 1.46

b) funkcja sferyczna

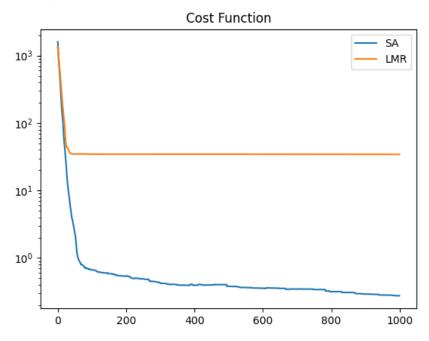

najmniejsze wartości:

SA: 8.32e-48 LMR 3.39

3. Wyniki dla lambdy = 200 mi = 100 i sigmy = 10

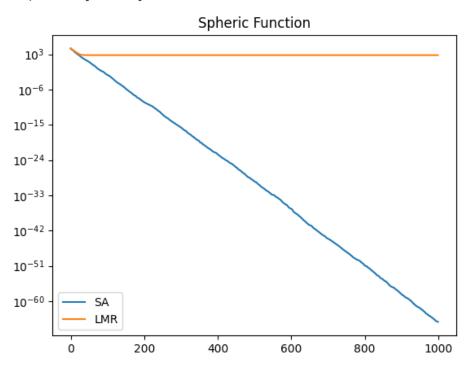
a) funkcja q(x)

Najmniejsza wartość:

SA: 0.27 LMR: 34,37

b) funkcja sferyczna

Najmniejsza wartość:

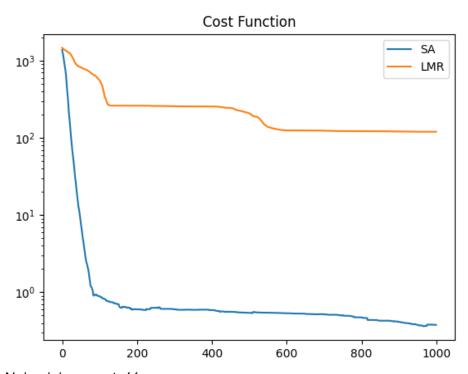
SA: 5.11e-66 LMR: 618

4. Wnioski

Metoda samoadaptacji niezależnie od lambda otrzymuje dość dobre wyniki, jest zawsze zbieżna. Natomiast metoda LMR w żadnym z przypadków nie otrzymała wartości poniżej 1. Metoda logarytmiczno gaussowska jest dużo bardziej czuła na zmiany rozmiaru populacji potomnej.

Wpływ zmiany początkowej wartości zasięgu mutacji na otrzymane wyniki:

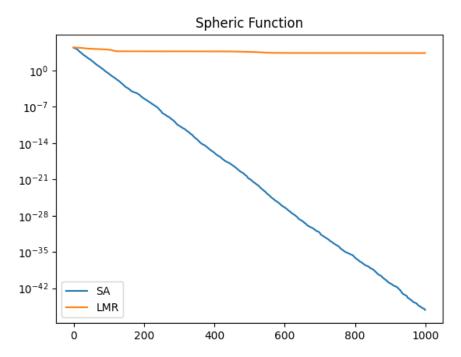
- 1. Wyniki dla lambdy = 100 mi = 50 i sigmy = 1
  - a) funkcja q(x)

Najmniejsza wartość:

SA: 0.36 LMR: 120.06

b) funkcja sferyczna

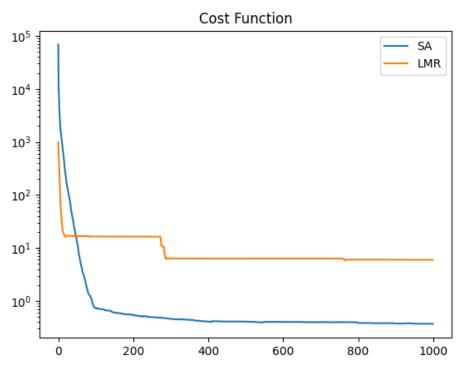

Najmniejsza wartość:

SA: 6.4e-47 LMR: 2430.95

2. Wyniki dla lambdy = 100 mi = 50 i sigmy = 50

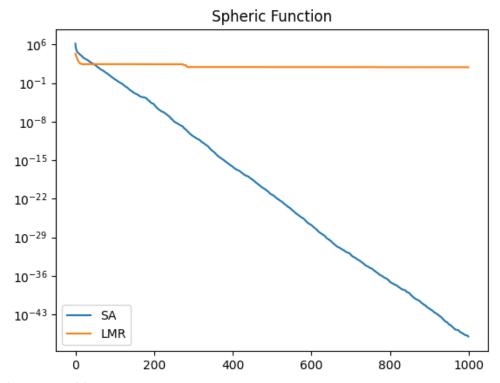
a) funkcja q(x)

Najmniejsze wartości:

SA: 0.37 LMR: 5.86

b) funkcja sferyczna

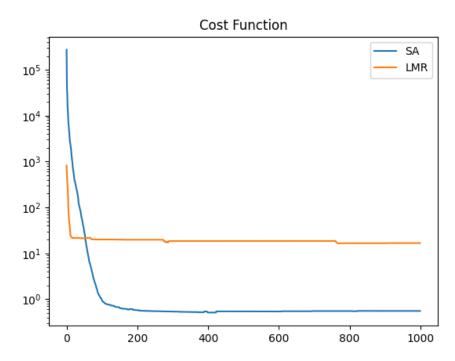

Najmniejsza wartość:

SA: 1.06 e-47 LMR: 74.47

3. Wyniki dla lambdy = 100 mi = 50 i sigmy = 100

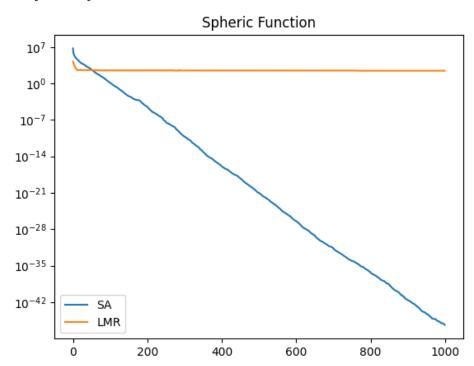
a) funkcja q(x)

Najmniejsza wartość:

SA: 0.51 LMR: 16.52

a) funkcja sferyczna

Najmniejsza wartość:

SA: 4.56e-47 LMR: 277.19

4. Wnioski

Podczas manipulacji sigmą możemy zauważyć że nie ma ona dużego wpływu na metodę samoadaptacji. Natomiast wyniki dla metody logarytmiczno gaussowskiej znacząco się różnią. Metoda LMR wymaga dokładnego dobrania wszystkich parametrów, w momencie gdy któryś z nich będzie źle dobrany algorytm nie poradzi sobie ze znalezieniem minimum funkcji. Najlepsze parametry jakie znalazłem dla metody LMR to mi=60, lamba=120, sigma=20 najmniejsza uzyskana wartość równa 0.64